

prima instanță: D. Gherman
instanța de apel: T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

nr. 2ra-320/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Raisa Radița

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Maxim împotriva Raisei Radița cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Raisa Radița și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 04 aprilie 2016, Petru Maxim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Radița cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 20 martie 2014, i-a acordat Raisei Radița un împrumut în sumă de 2 990 dolari SUA, ultima obligându-se prin recipisă să restituie datoria până la 20 septembrie 2014, însă aceasta nu și-a executat obligațiile.

La multiplele solicitări de a-i restitui în mod extrajudiciar suma împrumutului, Raisa Radița nu a reacționat.

Indică că la 10 februarie 2016, a expediat în adresa pârâtei și o preîntâmpinare în forma scrisă la care ultima nu a dat niciun răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512 alin. (1), 867 alin. (1) Cod civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul Raisei Radița în beneficiul lui suma împrumutului în mărime de 2 990 dolari SUA, cheltuielile de judecată și asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 17 mai 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat de la Raisa Radița în folosul lui Petru Maxim datoria în sumă de 2 150 dolari SUA, ori echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1 800 lei, în rest cerințele reclamantului au fost refuzate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de Raisa Radița și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 decembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Raisa Radița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Exprimă dezacordul cu hotărârea primei instanțe prin faptul că acțiunea a fost examinată în ședința preliminară, fără citarea legală a ei, cu pronunțarea hotărârii pe caz și cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 26 din Constituție și art. 27 CPC.

Indică că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel cu oferirea unui termen până la 20 septembrie 2016, pentru achitarea taxei de stat în sumă de 957,80 lei cu prezentarea bonului de plată.

Susține că a îndeplinit cerințele indicate în încheierea instanței de apel, însă ulterior în adresa sa nu a mai parvenit nicio înștiințare despre examinarea apelului declarat.

Iar la 22 noiembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal a recepționat copia deciziei Curții de Apel Bălți, din conținutul căreia este indicat că a fost citată legal în ședința instanței de apel pentru data de 20 septembrie 2016 și respectiv, pentru 11 octombrie 2016.

Obiectează că nu este de acord cu afirmațiile instanței de apel, deoarece nu i-a fost înmănată nicio citație.

În opinia recurente, atât prima instanță cât și instanța de apel, nu au respectat procedura legală de citare a unui participant la proces prevăzute de art. 105 alin. (5) și (6) CPC, fapt ce corespunde prevederilor art. 388 alin. (1) lit. b) CPC.

Argumentează că în așa mod a fost lipsită de posibilitatea de a proba în fața instanței faptul că suma luată cu împrumut, în cuantum de 2150 dolari SUA, a fost restituită.

Indică că Petru Maxim, nu i-a restituit recipisa, iar ea a crezut că dânsul va proceda ca și cu celelalte recipise subliniind că de 5-6 ani periodic lua bani de la intimat, iar la restituirea sumei făceau o inscripție pe recipisă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 22 noiembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 60) și care a fost recepționată de către recurentă la 28 noiembrie 2016 (f. d. 62).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Raisa Radița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

De altfel, nici invocarea recurenței precum că nu a fost citată în cadrul ședințelor de judecată de către instanțele ierarhic inferioare nu se încadrează în prevederile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, Raisa Radița, a fost înștiințată despre examinarea pricinii în instanța de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 43), iar altă înștiințare a instanței de apel a fost restituită cu mențiunea lucrătorului oficiului poștal „plecat peste hotarele țării” (f. d. 52-55).

Drept urmare, fiind cert că Raisa Radița avea la cunoștință despre examinarea prezentei pricini în instanța de apel, mai mult că chiar dânsa a depus cererea de apel împotriva primei instanțe aceasta trebuia să se intereseze despre desfășurarea procesului și de a se prezenta în ședința de judecată pentru susținerea intereselor sale.

Față de cele ce preced, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă și jurisprudența CtEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta

în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Igor Moraru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Raisa Radița ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Raisa Radița se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță